

Stratená katolíčka spasená Božou milosťou

illbehonest.com/slovak

Jacquelyn Johnson

Volám sa Jacquelyn Johnson a mám 22 rokov. Keď som vyrastala, vždy som verila, že Boh existuje. Moja mama sa vždy so mnou hrala vonku. V Rimanom 1 čítame, že stvorensťvo svedčí o Bohu a Jeho atribútoch, a to je úplne presné. Pamätám si, ako som sa pozerala na oblaky, hviezdy a dokonca na mravce a niečo vo mne hovorilo "Tam niekde existuje Stvoriteľ."

Pamätám si, ako sa mama so mnou modlila predtým, ako som šla spať. Vychovala ma v poslušnosti k nej a môjmu otcovi.

Keď prišiel čas ísť na základnú školu, šla som do katolíckej školy. Prešla som množstvom katolíckych rituálov, mali sme hodiny náboženstva a dokonca sme mali omše každý utorok a štvrtok ráno. Moji učitelia boli morálni ľudia a myšlienka byť morálnou osobou sa mi páčila. Bolo to niečo, čím som chcela byť.

Pamätám si na svoju prvú spoveď. Kňaz mi vymeral desať "otčenášov" ako pokánie na odpustenie môjho hriechu. A od tej doby, každý večer predtým, ako som šla spať, som povedala tých desať "otčenášov." Nikdy som si skutočne neuvedomila, že som spravila niečo zlé, ale povedala som si, pre istotu, budem mať podporný plán a tých desať "otčenášov" bolo mojím podporným plánom. A od tohto bodu som vždy mala predstavu, že človek si duchovne musí veci odpracovať, že duchovne si musíme všetko zaslúžiť.

Počas zvyšných rokov môjho dospievania som bola vzorom dobrého človeka. Vždy som bola ten typ "Áno, madam." a "Nie, madam." Vždy som mala dobré známky. Jediný alkohol, ktorý som kedy požila, bolo víno počas katolíckeho prijímania. Nikdy som nenadávala. Z času na čas som chodila na omšu. Často som sa modlila a dokonca som si z času na čas čítala Bibliu. A ľudia ma vždy zahŕňali komplimentmi. Vždy hovorili, "Ach, ona je také dobré dievča!" "Ach, ona je také milá!" "Ach, ona je také úctivá!" A ja som začala veriť, že som dobrý človek.

A je to zvláštne, pretože ja som mala takú predstavu, že nebo je vrchol určitej krivky. Myslela som si, že Boh je tam hore a že sa díva dole na ľudí a že ich rozdeľuje na percentuálne skupiny. A ja som si myslela, že tá horná percentuálna skupina sú tí, ktorí pôjdu do neba.

A teda, keď som sa pozrela okolo seba, tu som videla som muža ako sa opíja. Tam som videla dievča, ako fetuje. Videla som jedno dievča, ktoré sa vyspalo s hocikým. Videla som iné

dievča, ako nadáva svojim rodičom. A keď som sa s nimi porovnala, tak som mala zo seba veľmi dobrý pocit. Myslela som si, že som dobrý človek. Myslela som, že Boh má zo mňa radosť, a že keď zomriem, pôjdem do neba. A všetky tie dobré skutky, ktoré som mala ako podporu, rozhodne nemohli uškodiť. Viete, ja som doučovala spolužiakov, chodila som do opatrovateľských domov, robila som všetku možnú sociálnu službu a myslela som si: "Boh MUSÍ byť so mnou spokojný." To bolo presne to, čo som si myslela.

Keď som bola druháčka na strednej, mama povedala, "Pôjdeme sa pozrieť do baptistického zboru." A keďže som vyrastala, kde som vyrastala, počula som všetky možné vtipy o Baptistoch- "Sú takí seriózní, nespievajú, netancujú, obliekajú sa ako z iného storočia." Ale aj tak sme išli. A jedna z prvých vecí, na ktorú si veľmi jasne spomínam, bolo to, že nielenže sme si vzali Bibliu do zhromaždenia, ale že sme ju v tomto zbore skutočne aj otvorili. Všetci tam boli tak milí, boli tak láskaví. Nikomu tam neklmkala hlava počas bohoslužieb. A najprv som si myslela, "Toto nemôže byť skutočné." Ale niečo v mojej mysli hovorilo, "Vieš čo? Na tom nezáleží. Oni sú morálni ľudia, ja som morálny človek, tak tu ľahko zapadnem."

A tak sme začali do tohto zboru chodiť. A v niektorých z prvých kázni počujem, ako pastor spomína slová ako "znovuzrodený" a "spasený." Nikdy predtým som tie slová nepočula. Netušila som, kde ten kazateľ tie slová vzal. Myslela som si, že si ich vymyslel. Ale povedala som si, "Vieš čo? Ako pôjde čas, tak prídem na to, čo tie slová znamenajú."

Potom som zmaturovala zo strednej školy a bola som dokonale spokojná so svojím životom. Duchovne som sa cítila úspešne, mala som pocit, že to mám u Boha dobré. Všetko bolo fajn. Ale v lete po maturite sa veci začali meniť. Tri mesiace nebolo na programe nič iné ako konflikty a hádky. Každý jeden deň to boli len samé boje a začalo to na mňa ťažko doliehať. Stále som sa zatvárala v izbe a pokúšala som sa všetkým vyhnúť. Snažila som sa predstierať, že problémy neexistujú. Ale neustále som bola konfrontovaná tým, čo sa dialo v mojej rodine.

A jedného dňa, tento maličký hnev a táto maličká zlosť a nenávisť jednoducho začali rásť. A dostalo sa to do bodu, keď to bolo ako rakovina a pohlcovalo to celé moje vnútro. Dostalo sa to do bodu, kedy som nemyslela na nič iné, ako na vražedné, zlé, skazené myšlienky. A potom sa jedného dňa tieto myšlienky obrátili proti mne a začala som nenávidieť samu seba. Neznášala som sa, nenávidela som svoj život a chcela som z neho von. Nechcem čakať do augusta, kým sa odsťahujem, chcem von teraz, chcem ukončiť svoj život teraz.

A tak som premýšľala nad rôznymi spôsobmi samovraždy. Párkrát som k tomu bola veľmi, veľmi blízko. Teraz si uvedomujem, že to bola Božia milosť, ale vtedy ma to akurát ešte viac nahnevalo, že nemám odvahu sa ani zabiť, že nemám odvahu skončiť svoj život.

A pamätám si, ako som raz sedela na zemi opretá o bok postele, kolená sklopené pod

bradou, a len som vzlykala. A niečo ma zasiahlo, ako dokonale jasná chvíľka. Na tú chvíľku som videla, že všetky tie vražedné, samovražedné myšlienky sú odporné a doslova mi z nich prišlo zle od žalúdka. Čím viac som premýšľala, tým viac som si uvedomovala, že moje takzvané dobré skutky a moja takzvaná dobrota nemajú absolútne nič spoločné s Bohom. Všetko to bolo len o mne. Všetko to bolo len o MOJOM egu, MOJEJ povesti, ako som JA vyzerala.

Jeremiáš 17:9 hovorí, že srdce človeka je najklamlivejšie zo všetkého. A keď som sa pozrela na tých 18 rokov môjho života, uvedomila som si, že som sa po celý ten čas len klamala. A bola som ešte viac na seba nahnevaná, bola som zo seba znechutená, bola som znechutená z toho, kto skutočne som. Chcela som sa zmeniť, ale fyzicky, mentálne a emocionálne som bola príliš vyčerpaná na to, aby som sa nejako prerobila. Bola som príliš vyčerpaná, aby som prišla na to, ako to celé opraviť. A tak som zostala ako bez života - apatická. Všetko, čo som chcela, bolo zostať v posteli, žiť zo dňa na deň a zomrieť. Ukončiť celú túto existenciu. Bola som unavená.

V auguste 2005 som sa presťahovala na internát do San Antonia. Je asi týždeň alebo dva pred začiatkom školy a ja som práve naladila na rádiu jednu kresťanskú reláciu, v ktorej bol moderátor a hovoril s nejakým mužom. A jednou z prvých vecí, ktorú tento moderátor tomu mužovi povedal, bolo "Viete, že v Matúšovi 5 Kristus hovorí, že keď ste na niekoho skutočne nahnevaní, keď ste voči niekomu neznášanliví, tak sa to rovná vražde?" To som nikdy predtým nepočula. A myslela som si, že ten človek klame. Len zo mňa vyšlo, "Boh... neexistuje, že by Boh niečo také povedal." A tak som vzala Bibliu, šla som do Matúša 5, len aby som dokázala, ako sa ten človek mýli, a samozrejme, bolo to presne to, čo Kristus povedal.

A ten muž hovorí, "No, ale ja som dobrý človek." A ja by som bola povedala to isté, "No, ale ja som dobrý človek." Ale ten moderátor ho vzal do Rimanom 3, verše 10 až 18. A ako ten moderátor prechádzal tými veršami, čítala som ich aj ja. "Nieto spravodlivého ani jedného; niet toho, kto by vážne hľadal Boha."

Nikomú nikdy nenapadlo mi povedať, "Ty nie si dobrý človek. Niečo s tebou nie je v poriadku." Ale Boh sám mi teraz hovoril, že nie som dobrá. Okamžite som začala premýšľať nad výhovorkami, začala som premýšľať nad obhajobou. "No, ale čo moje dobré skutky, Bože? Čo moje dobré skutky?"

A skrze Božiu zvrchovanosť to bolo presne to, čo sa opýtal ten druhý muž. A ten moderátor ho vzal do Izaiáša 64:6, "Všetky naše spravodlivosti sú ako ohyzdné rúcho." Neskôr som sa dozvedela, že úplne pôvodný význam slov "ohyzdné rúcho" je použitá menštruačná vložka. Mimo Krista sú všetky naše dobručké skutky pred Bohom úplne ohavné a ohyzdné.

Začala som panikáriť. Prvý raz vo svojom živote som bola skutočne vydesená. Začala som si dávať dokopy dve a dve. Ak nenávisť rovná sa vražda, ako nikto nie je dobrý, ak

nedokážem urobiť nič dosť dobré, aby som sa dostala do neba, tak potom si ja a všetci okolo mňa zaslúžime peklo. Potom si Jacquelyn Johnson, malá slečna jednotkárka, malá slečna popoluška, malá slečna dokonalá, zaslúži peklo.

A začala som panikáriť. Začala som listovať cez Bibliu, prechádzať Písmom. A prišla som k Efežanom, kapitola 2, a na začiatku tej kapitoly je napísané, že v prirodzenom stave je človek mŕtvy v hriechu, že je dieťaťom diabla a dieťaťom hnevu, a ako sa to celé môže zmeniť len cez Krista.

Čo ma na tej pasáži zasiahlo, bolo to, že medzi tým nebolo nič. Si buď mŕtvy vo svojom hriechu, alebo si živý v Kristovi. Si buď dieťa diabla a dieťa hnevu, alebo si oblečený do Kristovej spravodlivosti, do JEHO spravodlivosti. Nie je tam žiadna sivá zóna. Medzi tým nie je nič, žiadna stredná cesta.

A ak by ste sa ma vtedy opýtali, "Miluje Jacquelyn Johnson Boha?", povedala by som, "No, som tak nejakou uprostred. Nemilujem Ho... nie som jeden z tých fanatikov do Ježiša, ale nemôžem ani povedať, že by som Boha nenávidela.

Ale viete, čo hovorí Písmo? Písmo hovorí, že som bola mŕtva v hriechu. Písmo hovorí, že som milovala seba viac ako Boha. Písmo v Rimanom 8 hovorí, že moja myseľ bola v nepriateľstve proti Bohu. Bola som Boží nepriateľ, čo bol úplný opak toho, čo by som vám vtedy o sebe povedala.

A tak som potom začala premýšľať, "Vyžaduje Boh úplnú dokonalosť?" A v konečnom dôsledku je odpoveď áno. Ak chcete ísť do neba, musíte byť dokonalí. A viete, ľudia hovoria, "Ale to je absurdné!" Ale premýšľajte o tom: Boh je dokonalý, Boh je svätý a Boh je spravodlivý. Len na základe týchto atribútov Boh nemôže tolerovať hriech vo svojej prítomnosti. Bodka.

Jakub 2:10 hovorí, že keď porušíte zákon raz... poviete jednu malú lož, jeden malý raz, porušili ste celý zákon. Môžete skončiť. Hra skončila. A opäť, ľudia hovoria, "To je smiešne!"

Čo si ale ľudia neuvedomujú a čo som si ani ja neuvedomovala 18 rokov môjho života, je to, že nie sme a nebudeme súdení podľa noriem, ktoré si my vymyslíme. Súdení budeme podľa Božích noriem. Nebudeme súdení podľa toho, ako vyjdeme z porovnania s ľuďmi okolo nás. Pretože vždy dokážete nájsť niekoho, kto vyzerá horšie ako vy. Vždy dokážete nájsť niekoho, kto vaše ego pozdvihne, a pozdvihne pocit vašej sebadôvery a pozdvihne pocit vašej pýchy.

Je to ako vziať ovcu a umiestniť tú ovcu na pozadie trávy. Vtedy to zviera môže vyzeráť pekné a biele. Ale keď to isté zviera vezmete a umiestnite ho na pozadie snehu, vyzerá zle, vyzerá špinavo. Už nie je také čisté.

A to je presne to, čo robí Písmo. Písmo je ako zrkadlo. Boh vám ukazuje - toto je tvoja skutočná prirodzenosť, toto skutočne si, toto je skutočne to, ako ťa vidím, a v konečnom

dôsledku je to to, na čom jedinom záleží.

A to je to, čo sa stalo. Boh ma konfrontoval. Ukázal mi, že mám u Neho záznam vín. Ukázal mi, že moja myseľ a moje srdce a všetko, čo som, je špinavé, skazené, zlé, zvrátené, úbohé. Že na mne nie je nič dobré. Ukázal mi, že nemám jedínú zásluhu vo mne ani zo seba, ktorá by ma spasila. Nie som dobrá.

A čo je dôležitejšie, Boh mi ukázal, že 18 rokov svojho života som proti Nemu hrešila. Ten Boh, ktorý mi dal život, bol Ten, na ktorého som 18 rokov len mávala zaľatou päšťou. Toto ma pokorilo a zdrvilo. Každá obhajoba, ktorú som kedy poznala, padla a ja som sa vzdala snáh spasiť samu seba. A na zemi na tvári som volala k Bohu, "Bože, neopúšťaj ma! Bože, zachráň ma! Bože, odpusť mi! Bože, pomôž mi! Bože, zmeň ma!" A On to urobil! Obrátila som sa a činila som pokánie zo všetkých tých samospravodlivých smetí, a odvrátila som sa od seba ako svojho boha, ako svojej vlastnej modly. Odvrátila som sa od toho všetkého a obrátila som sa k Bohu Biblie, k jedinému skutočnému Bohu.

A nemám na tom žiadnu zásluhu. Nemôžem za to dostať žiadnu slávu. Všetko to bolo z Božej milosti! On to všetko urobil. Len Bohu nech je sláva! Len Jemu!

Zmysel Kristovej smrti na kríži nie je to, že Ho nejakí Rimania zbičovali, dali Mu na hlavu trňovú korunu. Ide o to, že na tom kríži Kristus vzal kalich Božieho hnevu a vypil ho do poslednej kvapky. A keď sa ten kalich otočil, nič v ňom nezostalo. A Kristus povedal, "Je dokonané!" "Je dokonané!"

A čo je dôležité, je to, že Kristus si tento hnev nezaslúžil. On bol bez hriechu a bol dokonalý v slove, myšlienke a skutku. Nezaslúžil si to, ale ja som si to zaslúžila. A On vzal môj hnev, On vytrpel môj trest za mňa. A vzal preč nielen môj hriech, ale teraz, keď sa Boh na mňa pozrie, na to dievča, ktoré sa chcelo zabiť, ktoré bolo tak arogantné a samospravodlivé, keď sa na to decko pozrie, vidí dokonalú spravodlivosť svojho Syna. Keď sa Boh na mňa pozrie, vidí dokonalosť svojho Syna.

A nielen to, na tom kríži Kristus pre mňa kúpil novú prirodzenosť. Ale ako platidlo nepoužil zlato ani striebro. Kúpil pre mňa novú prirodzenosť za svoju drahocennú krv.

Ezechiel 36:26 hovorí, že Boh vzal moje srdce z kameňa a dal mi srdce z mäsa. Boh mi dal nové túžby. Hriech, na ktorom som sa kedysi smiala, hriech, ktorý som si užívala, v ktorom som sa prevaľovala, teraz nenávidím. Nie som dokonalá, občas zakopnem, ale môj postoj k týmto veciam sa totálne zmenil. Môj postoj k Bohu sa totálne zmenil.

On vzal dušu, ktorá bola mŕtva a úplne zdrvená, ktorá bola bezmocná a hriešna, a vdýchol do tejto duše život.

Kedysi som bola dieťaťom diabla, bola som dieťaťom hnevu. Ale teraz, z Božej milosti,

som Božím dieťaťom. Som oblečená do Kristovej spravodlivosti. A to je presne to, čo znamená byť znovuzrodený. To je presne to, čo znamená byť kresťanom.

Nie je to len o tom, vyhnúť sa peklu. Je to o tom, že keď zomriem, budem tráviť večnosť poznávaním môjho Spasiteľa a bytím v Jeho prítomnosti. Budem tráviť večnosť pri Jeho nohách, ďakujúc Mu a uctievajúc Ho za všetko, čo urobil. A čo je dôležitejšie, za všetko, čo On je. Takto bude vyzeráť moja večnosť! A chodenie do kostola, čítanie Biblie, hovorenie desiatich "otčenášov" pred spaním, zdržiavanie sa od alkoholu a nadávok - nič z tohto vás nespasí.

Strávila som 18 rokov života ako samospravodlivý Farizej. Klamala som samu seba a presvedčila som samu seba, že som dobrá. Klamala som samu seba a presvedčila som samu seba, že som kresťanka. Ale kresťanstvo nie je nič menšie ako nadprirodzené Božie dielo.

Skúmajte samých seba, či ste v pravej viere. A neklamte sami seba. Nemyslite si ani na moment, že drogovy závislí, prostitútky a alkoholici sú tí jediní, ktorí potrebujú Spasiteľa. Nepochopíte ma zle, títo ľudia zúfalo potrebujú Krista! Ale rovnako zúfalo Ho potrebujú arogantní, pyšní ľudia, ktorí sú spravodliví vo vlastných očiach!

Neklamte sa! Keď sa pozriete do Matúša 7, nájdete tam mužov a ženy, ktorí stoja pred Bohom v súdny deň a hovoria, "Bože, ja som hovoril, že existuje Boh! Bože, ja som hovoril, že Ježiš je Pán! Chodil som do kostola, volal som sám seba kresťanom a v Tvojom mene som robil šetky tieto veci!" A čo Boh týmto ľuďom povie? Povie im, "Odíďte odo Mňa, vy páchatelia neprávosti! Nikdy som vás nepoznal. Nikdy som vás nepoznal."

A tak sa ťa dnes pýtam, "Pozná ťa Boh?" Pozná ťa Boh, alebo to všetko len predstieraš a tváriš sa duchovne, so všetkou svojou morálkou a náboženstvom? Dovoľ mi, aby som ti z vlastnej skúsenosti povedala, že veľa ľudí sa dá oklamať. Ja som to robila 18 rokov svojho života. Dokonca môžeš oklamať aj samého seba. Opäť, aj to som robila 18 rokov svojho života. Ale Boha, Boha nikto neoklame a Bohu sa nebude nikto vysmievať. Ani na okamih si nemyslí, že sa popri Bohu nejako prešmykneš, že Boha budeš môcť podplatiť svojimi "dobrými" skutkami.

Božia norma nie je nič menšie ako dokonalosť. A ak nie si v Kristovi, tak túto normu nespĺňaš. Ak nie si v Kristovi, môžeš dať všetky svoje peniaze na charitu, môžeš robiť všetky tieto veci, konať všetky tieto skutky, môžeš byť v kostole 24 hodín denne, 7 dní v týždni, a nebude na tom záležať. Na to, aby si splnil Božiu normu, musíš byť v Kristovi!

Ale nech je vďaka Bohu, že slúžime Bohu, ktorý preukazuje milosrdenstvo a milosť! Slúžime Bohu, ja slúžim Bohu, ktorý má moc spasíť. On zachraňuje ľudí a spasil aj mňa. On ma spasil!

<http://illbehonest.com/slovak/Stratena-katolicka-spasena-Bozou-milostou-Jacquelyn->

[Johnson](#)